

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J. P. COLLÉE, boekdrukker
en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet g. frankéerd
zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaar is bepaeld op 5 fr. per jaar.
» » » » » 3 fr. per half jaar.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen . . . . . 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzoéht duidelyk
nit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in
het fransk blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren
gegeven, genieten voordeelige conditiën.

TONGEREN, DEN 29 AUGUSTUS.

Gemeente-raed.

In zyne zitting van verleden woensdag heeft de
gemeenteraad zich met nog al talryke voorwerpen bezig
te houden gehad. Na de overgaaf aen M. den doctor
Wagemars van eene gulde medalie voor kosteloze
pokening heeft de vergadering de beraedslaging be-
gonnen oer de vraag van het armen bureel strekkende
om zich voor het gereg te mogen voorzien. Ziehier des-
aengaend eenige ophelderingen.

Men weet dat M. Nicolay, commandeur van het
Leopoldsorde over eenige jaren aanzienlyke giften gedaen
heeft aen menigvuldige liefdadigheids gestichten onder
dewelke zich het armen bureel van Tongeren bevindt.
Heden is M. Nicolay overleden. De weduwe Nicolay
verzoéht zich nu voor het tribunael van Verviers en
beweert te hebben op een derde deel van alle goe-
deren nagelaten door haren overleden echtgenoot. Tot
staving harer rechten doet zy gelden dat zy in huwelyk
getreden is met M. Nicolay, te Mayence, en dat, volgens
titel 3 § 1 der gewoonte van Mayence, de vrouw recht
heeft op een derde der goederen der gemeenschap. Zy
vereischt dus de deeling der gemeenschappelyke goe-
deren.

Men begrypt dat indien de vraag van Mevrouw
Nicolay door het tribunael aenvaard werd, de begunstigde
bureel van weldadigheid zouden gedwongen zyn een
zewielyk deel der legaten van M. Nicolay terug te
geven. Om hun toevallig recht te kunnen handhaven
moete de liefdadigheids gestichten gemagtigd worden
om zich voor het tribunael te verdedigen. Het was over
deze magtiging dat de raed te beraedslagen had. Men
begrypt dat er geene oppositie van wege den raed was.
Het weldadigheids bestuer is dus met eenparige stemmen
gemagtigd geworden om zich voor het tribunael van
Verviers te voorzien.

Oer de andere voorwerpen welke den raed bezig
gehouden hebben bevindt zich nog het reglement over
den rand en de belooningen toe te staen aen de per-
soon die zich gedurende den laetsten brand onder-
schieden hebben. Alvorens enige belooning te stemmen
hadde raed beslist van te wachten tot dat de verzekering-
maatschappijen op het voorstel der regering geantwoord
hadden. Het grootste gedeelte dezer maatschappijen hebben

thans beslist van elk eene som van 40 of 50 fr. aen de
gemelde belooningen te besteden; de raed heeft van
zynen kant voorgenomen eene dergelyke som te ver-
gunnen.

Wat het reglement der brand-politie betreft dit is tot
het onderzoek eener byzondere commissie verzonden
alvorens in publieke zitting geliscuteerd te worden. De
andere voorwerpen van het dagorde hebben in het
algemeen weinig belang opgeleverd.

Traktaat met Nederland.

Men weet dat er te Brussel onderhandeld wordt, over
een nieuw handelstraktaat tussehen België en Nederland:
— ziehier wat wy ten dezen opzichte lezen in eene kor-
respondentie uit Brussel:

« Onlangs is gemeld dat de onderhandelingen over het
sluiten van een nederlandsch-belgisch handelstraktaat
geheel waren afgelopen, en dat alleen nog maer het
traktaat moest geteekend worden. Ik heb u niets hiervan
berigt, daer ik wel wist dat de moeijeligheden aen die
onderhandelingen onafscheidelyk verbonden, en waer-
over ik u verscheidene malen schreef, nog op verre na
niet uit den weg waren geruimd.

» Inderdaed heeft de nederlandsche regering nu zy in
de Staten Generael een nieuw tarief van in en uitgaende
regten heeft aangeboden, waerby als algemeenen maat-
regel die regten voor alle natien merkelyk worden
verleegd, geene byzondere gunsten van dien aard aen
België te verleenen.

» Onze regering moet dus andere voordelen eisen
en voornamelyk ten gunste van den Antwerpschen han-
del heeft zy eenige bepalingen willen doen vaststellen.
De handel van Antwerpen geloof met een krachtige
konkurrentie bedreigd te worden, door de haven van
Vlissingen, die, als gevolg van de te Java geheven uit-
gaende regten, weldra al de uitvoeren van die overzeesche
bezittingen zal ontvangen, ten nadeele van Antwerpen.

» Volgens de berekeningen, heden in een ministerieel
blad voorkomende, zal een schip dat 10 000 pikols koffy
overbrengt 50,000 fr. meer betalen, wanneer het zyne
lading te Antwerpen in plaets van te Vlissingen lost. De
belgische regering vraegt dus de ophelling of althans de
gelykstelling der uitgaende regten op Java, en naer het
schyn ondervindt het belgische kabinet een krachtigen
tegenstand van het hollandsche.

TVEE DAGEN VAN KEIZER HENDRIK VI.

« Het is wel waer dat de groote en edelmoedige keizer
Frederik Barbarousse, dezelve die veertig overwinningen
hef behaald, en die de Belgen beminde, in den ban werd
geen. Nog is het waer dat men hem menigmael voor den
schryver heeft gehouden van een klein lompschrift genaemd:
des Bedrighers. Doch hy verzoende zich met de kerk,
hy tierf in gewyde aerde, en Lamonoie heeft bewezen dat
het gedroegtelike spetschrift *de tribus Impostoribus* nooit
ijde hersenen van dezen grooten man was gekomen, want
men kan wel geleerd wezen zonder te raeskallen; men kan
wel verlicht zyn zonder goldeloes te wezen.

Frederik Barbarousse was zoo geleerd als geestig en dap-
pr. In Duitschland heeft hy, even als de scherppinnige
mannen, eenen reusachtigen roem. In vele streken van het
grote Germanië omringen zelfs wonderen zynen naam. Ziet
ler helgeen wy over hem lezen in een zeer belangryk arti-
el der *Revue des romans*, uitgegeven te Brussel, onder den
tel van *Superstitions populaires allemandes* (duidsche
olksbygeloovigheden)

« Men zegt dat de keizer Frederik Barbarousse niet dood
is; dat hy in het leven moet blyven, tot aen het einde des
werelds, en dat er na hem geen wezenlyk keizer zal be-
staen. Tot de aankomst van zynen dag, blyft hy in den
berg van Kyfhausen verborgen; zyne schuilplaats al ver-
latende zal hy zyn schild aen eenen dorren boom hangen;
plotselyk zal de boom begroenen en betere tyden zullen
den voorschyn komen. Menigmael spreekt hy aen de lie-
den, die by toeval in het innerste des bergs afkomen,
menigmael ook vertoont hy zich van buiten. Gewoonlyk
zit hy op eene bank by eene ronde steenen tafel, het hoofd

» op zyne twee handen geleund; hy slaapt. Zyn haer is
» zeer lang geworden. Eenigen zeggen dat dezelve door de
» steenen tafel is doorgedrongen, weder anderen dat hy op
» de randen der tafel gekruld is. Hy moet driemaal rond-
» krullen om zyne vryheid te verkrygen; en tegenwoordig
» heeft hy eerst den halven weg afgelegd.

» In 1669 werd een boer, die korn naer Nordhausen
» vervoerde, door een' dwerg in dezen geslept. Men deed
» hem zyn korn op den grondstorten; men vulde zyne
» zakken met goud en zilver, en daer werd hy den keizer
» gewaar, doch die volstrekt onbewegelek bleef.

» Een herder werd ook door eenen kleinen man ter zelf-
» der plaetse geleid; de keizer vraegde hem; « Vliegen de
» raven nog boven den berg? » en op het bevestigend ant-
» woord van den herder: — Wel nu, voegde hy er by, ik
» moet dus nog honderd jaer slapen »

» Andere tot dezen grooten man betrekkelike overleverin-
» gen worden bygebragt in de verzameling van Schreider. Het
» is schoon, wanneer men na zyne dood althans het onderwerp
» is van wonderbaarlyke gevoelens. Ik spreek hier maer alleen
» by gelegenheid van Frederik Barbarousse, wylende althans
» tot zyn zoon komen die zyn allerleesticht gewrocht was, en
» die de grootste verscheidenheid met den vader oplevert.

Inderdaed het is een gruwzame prins die Hendrik de VI,
zoon en opvolger van Frederik Barbarousse; hy had Con-
stantin, dochter van Rogier, koning van Sicilië, gehuwd.

Aan den natuurlyken broeder zynen vrouw den troon
zyns schoonvaders betwistende, stelde hy in 1191 Sicilië te
voer aen te weerd. Als overwinnaer, behandelde hy zyne
vyanden zonder bermhertigheid. Aen dezen, zeggen de ge-
schiedschryvers, deed hy de oogen uitsteken; weder anderen
liet hy ophangen. Hy deed den koninglyken band met pan-
tije nagels op het hoofd spykeren van hem welken eene
party Sicilianen als konin, had gevolgd; by deed allen welke

» Naer het verder schynt is de nederlandsche regering
bedreigd geworden, dat indien zy by haer verzet vol-
hardt, de onderhandelingen over het traktaat zullen ge-
schorst worden niet alleen, maer ook dat België de voort-
brengselen der nederlandsche koloniën met zware invoer-
regten zal tressen, waerdoor voorzeker veel schade zou
worden berokkend, met het oog op de onophondelyk
toenemende vermeerdering van onze invoeren van daer.

» Zoo hebben in de zes eerste maenden van dit jaer de
invoeren van oost-indische koffy byna zeven millioen
kilogrammen bedragen, of ruim een millioen kilogram-
men meer dan gedurende de tweede helft van 1857. Ook
bedraegt de invoer van Java-en Sumatra-suiker twee
millioen kilogr. van 1 januari tot 30 july 1857 terwyl
het bedrag in 1856 nog geen 400,000 kil. is geweest.

» Voor beide landen zou het in deze omstandigheden
zeer noodlottig wezen, indien een tarief-oorlog mogt ont-
staen gelyk aen dien van een tiental jaren geleden. Voorts
verlangt de belgische regering dat de ontworpen spoor-
weg van Antwerpen naer Dusseldorf over Nederland en
Limburg ga, op de plek die voor de Antwerpsche belan-
gen het meest geschikt zal worden bevonden. »

De *Moniteur* kondigt in uitvoering der wet van 15 maart,
de opgaf, die van 't verbruik van suiker in België, van 1
july 1856 tot 30 july 1857.

Er werden 20,510,282 kilos vreemde suiker in consump-
tie verklaerd en 13,657,470 inlandsche beetsuiker; na af-
trek is de hoeveelheid geraffineerden suiker 33,208,142 kil.

De hoeveelheid suiker, uitgevoerd of neêrgelegd in entre-
poot, bedroeg 16,059,412 kilos, in aansluiting der rekenin-
gen over het jaer 1856, beloopt 16,059,412 kilos, waer-
van 37,887 koffy, 16,027,440 broeden, 323,773 kas-
nade en 1,350,212 stroop.

Het verschil tussehen het totaal generael geraffineerde
suiker, en het totaal van uitgevoerde enz. hoeveelheid,
beloopt dus in consumptie, 14,248,731 kil.

Sints eenige dagen is de hitte zoo lanig hernomen, dat
de thermometers maendag en dynsdag wederom tot 54
graden in de schaduwe teekenden. Van verscheidene
kanten verneemt men nogmaels gevallen van ziekten,
en zelfs van plotselinge overlydens ten gevolge dier
ongewoone brandende luchtgesteldheid.

Hebben wy vroeger met de komeet gespot, zoo schynt
het nu, alsof de steertster, achter het wolfgordyn ver-

hem achterlocht baerden ophangen of verbranden; hy deed
den admiraal Marguerit verminken en van het gezigt beroo-
ven; hy deed den graef d'Acerra, aen den staert eens peerds
gebonden, door de straten slepen. Het tafereel der wrakne-
mingen door dezen bloeddorstigen prins in Sicilië uitgeoefend,
zou verschrikkelyk zyn, het zou alle levende bloed in
de aderen doen stremmen. In dezen kryg van bloed en
van misdaden had hy het meeste deel zynen leenmannen
medegevoerd; doch de hertog van Brabant, Hendrik de 1°,
die den keizer voor zynen opperleerheer erkende, de gewely-
ke gevoelens van den monark kennende, en vrezende
zyn land door eene verwyderde afveerdiging zonder voordeel
en zonder eer lastig te zyn, had den dwingeland niet
gevolgd; de onwaardige zoon van Frederik Barbarousse
vergef hem zyn gedrag niet en dacht aen niets dat er wrak
over te nemen.

De hertog van Brabant, die vyanden had in Henegouwen,
in Vlaenderen, in Holland en in het land van Namen, zocht
elders vrienden te verwerven. De Bisschop van Luik,
Radulphus, overleden zynde, deed hy aen de lussche kiezers
zynen broeder Albert van Leuven voorstellen. Het was een
prins vol deugden en godsvrucht. Hy verkreeg hierdoor het
grootste gedeelte der stemmen. Doch eenige kanonikken,
vermoedende dat de keizer deze keuze nooit zou goedkeu-
ren, gaven hunne stem aen den aertshertog Albert van
Rethel. De twee gekozenen verzonden afgevaardigden aen
den Keizer die zich te Keulen bevond. In aenvang liet zich
Hendrik de VI hier niet over uit. Van den eenen kant, wilde
hy krachtadiglyk Albert van Leuven verwerpen, wegens
den ingewortelden haet welken hy den hertog van Brabant
toedroeg; van den anderen kant, durfde hy niet in spyt
zynen willekeur, Aubert Rethel, door eene zoo weinig ont-
zaginoezemende minderheid zoo eensklaps benoemd, met
magt bekleeden. Daer hy zich in deze verleghheid bevond,